นิทานชาดกประกอบภาพสี่สีสวยงามสำหรับเด็กและเยาวชน

พระจันทกุมาร

“ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก”

โอวาทสุดท้ายที่ท่านพุทธทาสภิกขุมอบเป็นมรดกแก่มนุษยชาติ

พระจันทกุมาร

ครั้งเสวยพระชาติเป็นเจ้าชายจันทกุมาร

พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญขันติบารมีขั้นสูงสุด

คือ อดทนไม่โกรธตอบกัณฑหาละ

ผู้ประทุษร้ายถึงขั้นให้พระองค์จะถูกประหารชีวิต

๑. เจ้าชายผู้ยุติธรรม

เจ้าชายจันทกุมาร เป็นโอรสของพระเจ้าเอกราชแห่งเมืองปุปผวดี พระบิดาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอุปราช ทำหน้าที่ว่าราชการแทน

พระเจ้าเอกราชมีปุโรหิตอยู่คนหนึ่ง ชื่อ "กัณฑหาละ" นอกจากทำหน้าที่ถวายคำแนะนำแล้ว กัณฑหาละยังทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาคดีความอีกด้วย เขาทำงานดีในตอนแรกๆ แต่ต่อมากลายเป็นคนโกงเพราะถูกติดสินบน ลูกความคนใดให้สินบนเขาแม้จะเป็นคนผิด เขาก็ตัดสินให้เป็นคนถูก เจ้าชายจันทกุมารทรงทราบเรื่องนี้อยู่ วันหนึ่ง ทรงพบชายคนหนึ่งเดินร้องไห้เสียใจออกจากศาลาว่าความ จึงตรัสถามถึงเรื่องราว ครั้นทรงทราบว่าเขาคือผู้ชนะคดี แต่ถูกตัดสินให้แพ้เพราะสินบน

จึงเสด็จไปศาลาว่าความ แล้วทรงรับสั่งให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่

หลังจากทรงสอบสวนด้วยพระองค์เอง และพิจารณาพยานหลักฐานแล้ว ก็ตัดสินให้ชายคนนั้นเป็นผู้ชนะ

ประชาชนยอมรับการตัดสิน ต่างแซ่ซ้องสรรเสริญกันอึงมี่

๒. ปุโรหิตแค้น

พระเจ้าเอกราชทรงทราบความจริง จึงตั้งเจ้าชายจันทกุมารให้เป็นผู้พิพากษาคดีความแทนกัณฑหาละ กัณฑหาละรู้สึกอับอายและแค้นเจ้าชายมาก จึงหาทางแก้แค้นอยู่ตลอดเวลา

คืนวันหนึ่ง พระเจ้าเอกราชทรงฝันเห็นสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ว่าสวยงาม เห็นพระอินทร์อยู่ในปราสาท มีนางฟ้าห้อมล้อมโปรยดอกไม้ส่งกลิ่นหอมอบอวล ความฝันนั้นทำให้พระองค์อยากเสด็จไปเที่ยวสวรรค์ชั้นนั้น

รุ่งเช้า กัณฑหาละมาเฝ้า จึงตรัสถามถึงทางไปสวรรค์

กัณฑหาละเห็นเป็นโอกาสจะได้แก้แค้น จึงทูลแนะนำให้ทำการบูชายัญ ด้วยการฆ่าพระมเหสี พระโอรส พระธิดา ถวายเทพเจ้า

พระเจ้าเอกราชทรงเห็นด้วย จึงมีรับสั่งให้อำมาตย์นำความไปทูลให้พระมเหสี พระโอรสและพระธิดาทุกพระองค์ได้ทราบ

ความจริงแล้ว กัณฑหาละประสงค์จะฆ่าเจ้าชายจันทกุมารพระองค์เดียว แต่เกรงจะถูกครหาว่าทำเพราะแค้น จึงกลบเกลื่อนด้วยการให้ฆ่าคนอื่นๆด้วย

๓. บูชายัญ

พระเจ้าเอกราช มีพระมเหสี ๔ พระองค์ คือ พระนางวิชยา พระนางเอราวดี พระนางเกสินี พระนางสุนันทา

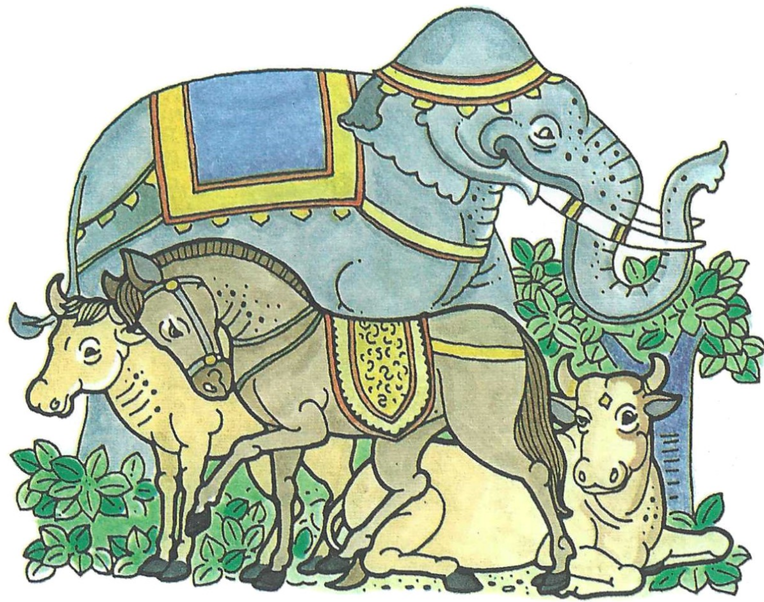
มีพระโอรส ๕ พระองค์ คือ เจ้าชายจันทกุมาร เจ้าชายสุริยกุมาร เจ้าชายภัททเสนกุมาร เจ้าชายสุรกุมาร และเจ้าชายรามโคตรกุมาร

มีพระธิดา ๔ พระองค์ คือ เจ้าหญิงอุปเสนา เจ้าหญิงโกกิลา เจ้าหญิงมุทิตา และเจ้าหญิงนันทา

พระองค์รับสั่งให้อำมาตย์ไปนำบุคคลทั้งหมดนี้มารวมอยู่ในที่เดียวกัน

จากนั้น ทรงรับสั่งให้อำมาตย์ไปนำตัวเศรษฐีประจำแคว้นทั้ง ๔ คน มารวมไว้ในที่เดียวกันนั้นด้วย เศรษฐีทั้ง ๔ คือ เศรษฐีปุณณมุขะ เศรษฐีภัททิยะ เศรษฐีสิงคาละ และเศรษฐีวัทธะ

เวลาที่ทรงรับสั่งให้นำตัวพระมเหสี พระโอรส พระธิดา มานั้น ไม่มีชาวเมืองคนใดคัดค้าน แต่เวลาที่ทรงรับสั่งให้นำตัวเศรษฐีใหญ่ทั้ง ๔ คนมานั้น ชาวเมืองเริ่มมีปฏิกิริยาคัดค้านและรุนแรงถึงขั้นมารวมตัวกันถวายฎีกาขอชีวิตเศรษฐี แต่พระเจ้าเอกราชหาทรงฟังเสียงคัดค้านไม่

๔. คำเตือน

นอกจากพระองค์ทรงมีรับสั่งให้นำคนมาแล้ว พระเจ้าเอกราชยังทรงรับสั่งให้นำสัตว์พาหนะที่สำคัญมาร่วมเป็นเครื่องสังเวยในพิธีบูชายัญด้วย ซึ่งมีทั้งช้าง ม้า และโคอุสุภราช (วัวตัวผู้มีลักษณะดี)

ขณะนั้น ทั่วทั้งเมืองปุปผวดีมีแต่ความหวาดกลัว

พระบิดา พระมารดา ของพระเจ้าเอกราช ทรงทราบความจากอำมาตย์คนหนึ่ง จึงมีความตกพระทัยมาก รีบเสด็จมาหาพระโอรสแล้วตรัสขอร้องไม่ให้ฆ่าคนและสัตว์บูชายัญ เพราะการฆ่านั้นมีแต่จะทำให้ตกนรกถ่ายเดียว ทรงแนะนำให้ทำบุญ คือ ให้ทาน รักษาศีล ไม่เบียดเบียนชีวิตใคร เพราะวิธีการนี้เท่านั้น จะทำให้ได้ไปสวรรค์ตามที่ปรารถนา

พระเจ้าเอกราชทรงหาเชื่อฟังไม่ พระองค์ทรงให้เหตุผลว่าพระองค์เชื่อคำพูดของกัณฑหาละเพราะมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

พระบิดา พระมารดา เมื่อเห็นว่าพระโอรสไม่เชื่อฟัง ก็จำใจเสด็จกลับที่ประทับด้วยความเสียพระทัย

๕. คำวิงวอน

พระเจ้าเอกราชประทับยืนมองดูคนและสัตว์ที่ถูกจับมาไว้รวมกันด้วยความกระหยิ่มพระทัย

ฝ่ายเจ้าชายจันทกุมารก็คิดขึ้นได้ว่า คนและสัตว์จำนวนมากต้องมาได้รับทุกข์ในครั้งนี้เพราะพระองค์เป็นเหตุ ที่ไปขัดแย้งกับปุโรหิตกัณฑหาละ จึงเป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะต้องเข้าแก้ไข

เจ้าชายทูลวิงวอนพระบิดาไม่ให้ฆ่าคนและสัตว์ โดยทรงเสนอเงื่อนไขให้มอบทุกคนเป็นทาสรับใช้ปุโรหิตกัณฑหาละไปชั่วชีวิต

ขณะที่เจ้าชายกำลังทูลวิงวอนพระบิดาอยู่นั้น พระโอรส พระธิดาองค์อื่นๆ ก็ทรงร้องไห้คร่ำครวญปิ่มว่าจะวายชนม์

พระเจ้าเอกราชทอดพระเนตรเห็นแล้วทำให้พระองค์ไม่สบายพระทัย พระองค์เสด็จเข้าไปแล้วตรัสปลอบว่า

“เมื่อพวกเจ้าเป็นทุกข์เพราะรักชีวิต พ่อก็เป็นทุกข์เพราะรักพวกเจ้า”

ครั้นแล้วพระองค์ก็ตรัสสั่งอำมาตย์ให้ปล่อยคนและสัตว์ทั้งหมดไป

๖. กลับคำ

ปุโรหิตกัณฑหาละกำลังสั่งให้คนตกแต่งหลุมบูชายัญอยู่นอกเมือง พอได้ทราบว่า พระเจ้าแผ่นดินทรงสั่งให้ปล่อยคนและสัตว์ที่เตรียมไว้บูชายัญทั้งหมด ก็ไม่พอใจ รีบกลับมาเฝ้าทันที

เขาทูลเกลี้ยกล่อมให้พระเจ้าแผ่นดินเปลี่ยนพระทัย จับคนและสัตว์ทั้งหมดมารวมไว้ได้สำเร็จอีกครั้งหนึ่ง โดยยกสวรรค์เข้ามาล่อ

ขณะที่ทุกคนกำลังเศร้าโศกอยู่นั้น เจ้าชายจันทกุมารก็กราบทูลพระบิดาขึ้นอีกว่า

"พ่อแม่เลี้ยงลูกก็หวังให้ลูกมีอายุยืน ไม่มีใครอยากให้ลูกตาย เมื่อก่อนพระองค์ก็เป็นเช่นนั้น แต่มาบัดนี้ไฉนกลับให้ฆ่าพวกข้าพระบาทเสียเล่า หากทรงประสงค์จะให้พวกข้าพระบาทตาย ก็ควรให้ตายอย่างมีเกียรติในสนามรบจะดีกว่า"

พระเจ้าเอกราชฟังพระโอรสกราบทูลแล้ว ก็เริ่มลังเลพระทัย เจ้าชายจันทกุมารเห็นเป็นโอกาสจึงกราบทูลอีกว่า "เมื่อปุโรหิตกัณฑหาละสั่งพระองค์ให้ฆ่าพวกข้าพระบาท ซึ่งเป็นลูกของพระองค์ได้ ภายหน้าเขาก็จะสั่งคนอื่นให้ฆ่าพระองค์ด้วยเช่นกัน"

พระเจ้าเอกราชทรงเห็นด้วยกับคำกราบทูล จึงตรัสสั่งให้ปล่อยคนและสัตว์ทั้งหมดอีกครั้ง

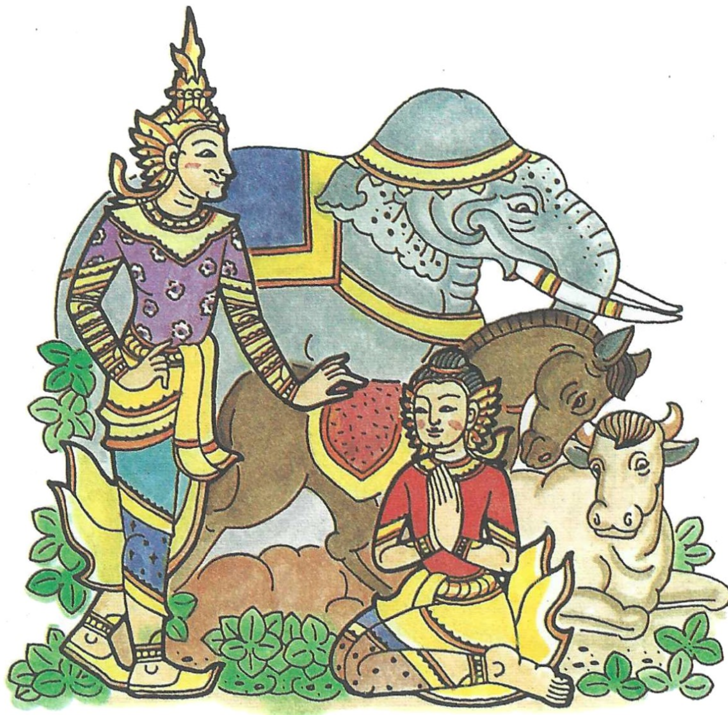
๗. ครั้งที่ ๓

ฝ่ายปุโรหิตกัณฑหาละทราบข่าวนั้น รีบไปกราบทูลพระเจ้าแผ่นดินให้จับคนและสัตว์มารวมกันไว้อีก

พระเจ้าเอกราชเป็นคนหูเบา เมื่อได้ฟังเหตุผลของเขาก็เปลี่ยนพระทัย พระมเหสี พระโอรส พระธิดา และเศรษฐี ครั้นถูกจับตัวมาเป็นครั้งที่ ๓ ก็ทุกข์ทรมานใจหนัก

เจ้าชายจันทกุมารก็เป็นเช่นครั้งก่อนๆ คือ ได้กราบทูลวิงวอนพระบิดาให้เห็นว่าถูกผิดเป็นอย่างไร พระองค์ทูลให้พระบิดานึกถึงเหตุผลที่เป็นจริงว่า หากฆ่าลูกฆ่าเมียและญาติพี่น้องแล้วได้ไปสวรรค์จริง ไฉนปุโรหิตกัณฑหาละจึงไม่ฆ่าลูกเมียและญาติพี่น้องของเขาเล่า คราวนี้พระเจ้าเอกราชไม่ทรงฟังพระโอรสกราบทูลเหมือนเมื่อครั้งก่อนๆ

เจ้าชายจันทกุมารจึงทรงขอร้องให้พระโอรสและพระธิดาพระองค์อื่นๆ ช่วยกันกราบทูลบ้างแต่ก็ไร้ผล จนเมื่อเจ้าชายวสูรกุมารโอรสของเจ้าชายจันทกุมารไปกราบทูล พระเจ้าเอกราชจึงทรงยอมฟังเพราะทรงโปรดปรานพระเจ้าหลานพระองค์นี้มาก ซึ่งในที่สุดก็ทรงมีรับสั่งให้ปล่อยคนและสัตว์อีกเป็นครั้งที่ ๓

๘. ครั้งที่ ๔

ครั้นแล้ว พระเจ้าเอกราชก็เปลี่ยนพระทัยให้จับคนและสัตว์ที่ปล่อยไปนั้นมาอีกครั้งหนึ่ง ตามคำกราบทูลของปุโรหิตกัณฑหาละ

คราวนี้เมื่อจับได้แล้วให้รีบนำตัวไปไว้ที่ใกล้หลุมบูชายัญทันที หลุมบูชายัญเป็นหลุมใหญ่และลึก จุคนและสัตว์ได้เป็นร้อย

ขณะที่เจ้าหน้าที่คุมตัวคนและสัตว์ไปนั้น พระบิดา พระมารดา ของพระเจ้าเอกราชทรงสะเทือนพระทัยอย่างหนัก พระมารดาถึงกับกรรแสงร่ำไห้ ฝ่ายเหล่านางสนมของเจ้าชายทั้ง ๔ ก็คร่ำครวญ ดูน่าเวทนา เจ้าชายจันทกุมารและทุกคนเดินด้วยพระบาทเปล่า เหมือนนักโทษเดินเข้าหลักประหาร เสียงร้องไห้คร่ำครวญของนางสนมเหล่านั้นดังอึงมี่

ชาวเมืองซึ่งแต่ก่อนไม่สู้จะสนใจนัก มาบัดนี้เริ่มรู้สึกสะเทือนใจที่จะต้องมาเห็นพระเจ้าแผ่นดินของพวกตนฆ่าพระมเหสี พระโอรส และพระธิดา ก็พากันเดินตามไปด้วย

เมื่อขบวนคนและสัตว์ที่จะใช้บูชายัญออกพ้นประตูเมืองไปแล้ว พระเจ้าเอกราชก็ทรงรับสั่งให้ปิดประตูเมืองทันที ทำให้ชาวเมืองออกไปด้วยไม่ได้ ชาวเมืองจึงได้แต่ร่ำไห้เสียงดังลั่น

๙. เสียงคร่ำครวญของชาววัง

ชาววังทั้งหลาย เมื่อเจ้านายของพวกตนถูกจับไปไว้ที่หลุมบูชายัญ ก็แน่ใจว่าอีกในไม่ช้าคงถูกฆ่าบูชายัญหมด เห็นว่าไม่สามารถจะช่วยอะไรได้ ก็ได้แต่ร้องไห้คร่ำครวญ คล้ายลูกน้อยคร่ำครวญหาพ่อและแม่

"โอ้พระทูลกระหม่อม ต่อนี้ไปจะไม่มีให้เห็นอีกแล้ว พระสุรเสียงที่เคยตรัสก็จะไม่มีให้ได้ยิน รอยยิ้มที่บนพระพักตร์ก็จะไม่มีให้ได้ยล พระสุคนธวารีที่เคยสรงสนานก็จะไม่ไหลริน กลิ่นสุคนธชาติจากพระวรกายก็จะไม่มีให้อบอวล มวลเครื่องประดับพระองค์ที่เคยทรงให้เล่นแสงวูบวาบก็จะไม่มีใครทรงให้เคลื่อนไหว"

บ้างก็คร่ำครวญว่า

"โอ้พระทูลกระหม่อม เวรกรรมแต่ปางไหนมาส่งผลให้ต้องพลัดพรากจากเวียงวัง ทั้งที่ไม่ได้มีความผิดเลยแม้แต่น้อย เวรกรรมแต่ปางไหนมาส่งผลให้ต้องมาเป็นข้าบาทของพระเจ้าแผ่นดินผู้ไร้ปัญญา"

ทั่วทุกพระตำหนักมีเสียงคร่ำครวญอึงมี่ ระงมไปทั่วทั้งพระราชวัง

๑๐. เสียงคร่ำครวญของชาวเมือง

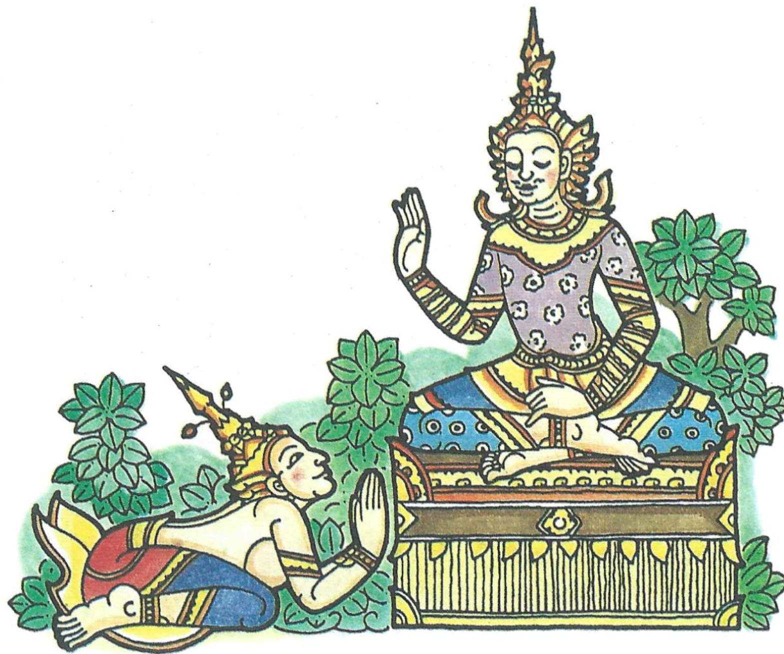
ฝูงนกที่จับอยู่ตามต้นไม้ ต่างตกใจเมื่อได้ยินเสียงร้องไห้คร่ำครวญของพวกชาวเมือง ซึ่งไม่สามารถจะออกไปนอกประตูเมืองได้ จึงพากันบินว่อน

ฝ่ายพวกชาวเมือง เมื่อไม่ทราบจะระบายความโศกเศร้าเสียใจออกมาอย่างไร จึงแหงนหน้าขึ้นร้องบอกฝูงนกว่า

"นกเอ๋ย หากพวกเจ้าต้องการจะกินเนื้อ ก็ขอให้บินไปทางทิศตะวันออกของเมืองปุปผวดีนี้เถิด วันนี้พระเจ้าเอกราชผู้โง่เขลาจะจัดให้มีพิธีฆ่าอย่างขนานใหญ่ คนและสัตว์จำนวนมากจะต้องล้มตายถวายชีวิตให้พระเจ้าแผ่นดินได้อาศัยไปลงนรก" พวกชาวเมืองร้องบอกไปพลางสะอื้นกันไปพลาง

จากนั้น จึงได้พร้อมใจกันเดินตรงไปยังพระราชวัง ยืนมองดูพระตำหนักของเหยื่อบูชายัญทุกพระองค์ แล้วก็รู้สึกโศกเศร้าเสียใจ ร้องไห้คร่ำครวญถึงด้วยความอาลัยอาวรณ์

วันนี้เมืองปุปผวดีไม่เงียบ แต่บรรยากาศนั้นเต็มไปด้วยความโศกเศร้า ท้องฟ้าอึมครึมแลดูน่ากลัวเป็นยิ่งนัก

๑๑. วอนอีกครั้ง

ท่ามกลางบรรยากาศอันหดหู่นั้น เจ้าชายจันทกุมารประทับยืนอยู่ปากหลุมบูชายัญ และทอดสายพระเนตรมองดูพระบิดาอย่างวิงวอน พลางกราบทูลว่า

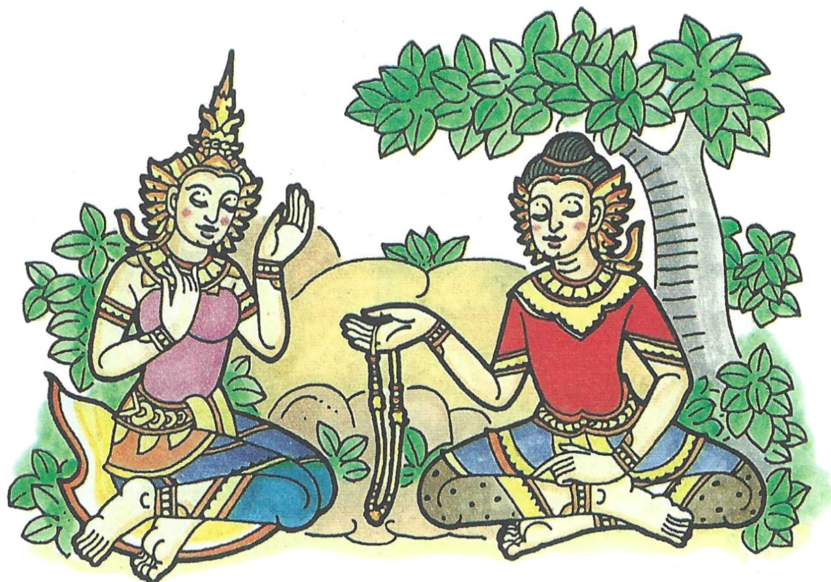
"ข้าแต่พระบิดา พ่อแม่ทั้งหลายในโลกนี้ ย่อมอยากได้ลูก แม้จะลำบากยากจนสักเพียงใดก็ไม่หวั่น ยังสู้อ้อนวอนขอลูกจากเทวดา ครั้นได้สมปรารถนาแล้ว ก็สู้กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูลูกน้อยด้วยความรัก แต่พระองค์เป็นถึงกษัตริย์ผู้ประเสริฐ พรั่งพร้อมด้วยทรัพย์ศฤงคาร แต่เหตุไฉนได้ลูกมาแล้วกลับจะฆ่าทิ้งเสียเล่า"

พระเจ้าเอกราชทรงมองดูพระโอรสด้วยสายพระเนตรชาเย็น

พระนางจันทา ชายาของเจ้าชายจันทกุมาร เห็นเหตุการณ์นั้นแล้วก็เข้าไปช่วยพระสวามีกราบทูลไว้ชีวิตพระสวามี

พระเจ้าเอกราชทรงมองดูทั้งพระโอรสและพระสุณิสา (ลูกสะใภ้) แล้วตรัสเสียงดังว่า

"เรารักทั้งลูกตัวและลูกสะใภ้ ถึงเมียเรา เราก็รัก แต่เราอยากไปสวรรค์ยิ่งนัก จึงจะฆ่าคนเหล่านี้บูชายัญ ถึงลูกเมียของเราตายแล้วก็จะได้ไปอยู่กับเราในสวรรค์โน้น"

๑๒. น้ำใจลูกสะใภ้

เมื่อเห็นว่าพระบิดาของพระสวามีไม่ยอมเปลี่ยนพระทัย พระนางจันทาจึงทูลวิงวอนขอร้องพระเจ้าเอกราชให้ฆ่าพระนางแทน พระเจ้าเอกราชจึงตรัสปลอบพระนางให้เลิกล้มความตั้งใจ โดยให้เหตุผลว่า แม้เจ้าชายจันทกุมารจะสิ้นพระชนม์ไปแล้ว ญาติมิตรที่อยู่ข้างหลังนั้นก็จะช่วยกันดูแลพระนางให้มีความสุขต่อไปได้

ฝ่ายพระนางจันทาเมื่อได้ฟังดังนั้นก็ยิ่งเสียพระทัยหนักขึ้น ทรงจูงพระโอรสไปหาพระสวามี แล้วยืนร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ใกล้ๆ

เจ้าชายจันทกุมารเองแม้จะทรงเข้มแข็ง แต่เมื่อนึกถึงว่าจะต้องจากพระชายาและพระโอรสไปโดยไม่มีวันกลับ ก็ให้รู้สึกหดหู่พระทัยบ้าง

"จันทาเอ๋ย" พระองค์ตรัสพลางยื่นเครื่องประดับองค์ให้พระชายา "เมื่อก่อนนี้พี่มีเครื่องประดับให้น้องมากมาย แต่วันนี้และขณะนี้ พี่มีเพียงสังวาลเส้นนี้เส้นเดียวที่จะมอบให้น้องเก็บไว้ให้ดี เพราะต่อแต่นี้พี่จะไม่มีโอกาสได้หยิบยื่นให้อีกแล้ว"

พระนางจันทารับมาด้วยพระหัตถ์สั่นเทาพร้อมน้ำตานองหน้าด้วยความเศร้าโศก

๑๓. พระอินทร์มาช่วย

ขณะที่พระนางจันทาทรงโศกาอาดูรอยู่นั้น การทำพิธีในหลุมบูชายัญก็เสร็จพอดี อำมาตย์จึงจับพระกุมารให้เข้าไปนั่งก้มพระศอ (ก้มคอ) รอคมมีดอยู่ที่ปากหลุม ฝ่ายปุโรหิตกัณฑหาละมองดูเจ้าชายด้วยสายตาแสดงความสมแค้น เขากำดาบไว้แน่น อีกมือหนึ่งถือถาดทองคำเดินเข้าไปใกล้ หมายจะบั่นพระศอของเจ้าชายให้กระเด็นให้สมแค้น ทันใดนั้นเองก็มีเสียงตวาดดังลั่นมาจากอากาศเบื้องบน

“อย่านะ อย่าแตะต้องเจ้าชายจันทกุมารผู้เป็นที่รักของข้า ถ้าเจ้าขืนขัดคำสั่งข้า ข้าจะตีหัวเจ้าให้แหลกละเอียด” พระอินทร์ถือตะบองเหล็กกวัดแกว่งอยู่กลางอากาศ และทรงมองดูปุโรหิตกัณฑหาละด้วยสายพระเนตรแข็งกร้าว พลางหันมาทางพระเจ้าเอกราช แล้วตรัสสำทับว่า

“ท่านเองเป็นถึงพระราชา แต่ก็ชั่วช้าและโง่เง่า หลงเชื่อคำยุแหย่ถึงจะยอมฆ่าลูกฆ่าเมียของตนเอง ด้วยหวังว่าจะได้ไปสวรรค์ แต่ไม่มีทางไปได้หรอก นอกจากจะไปนรกเสียเท่านั้น”

พระเจ้าเอกราชตกพระทัยกลัวสุดขีดต่อคำขู่และท่าทางของพระอินทร์ รีบตะลีตะลานสั่งให้ปล่อยเจ้าชายจันทกุมารและทุกคน รวมทั้งสัตว์ทั้งหลายด้วย

๑๔. ฝันร้ายกลายดี

เมื่อพระอินทร์มาช่วย พวกชาวเมืองก็ได้โอกาสกรูเข้าทุบตีปุโรหิตกัณฑหาละจนถึงตาย จากนั้นก็กรูกันมาหมายจะปลงพระชนม์พระเจ้าเอกราช

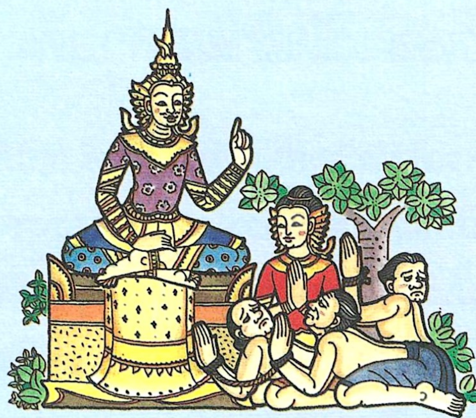
เจ้าชายจันทกุมารเห็นดังนั้นจึงรีบเข้าขัดขวาง และวอนขอชีวิตพระบิดา

พวกชาวเมืองยอมยกให้ แต่ไม่ยอมรับพระเจ้าเอกราชเป็นพระเจ้าแผ่นดิน พวกเขาได้พร้อมใจกันเนรเทศพระองค์ให้ไปอยู่ในหมู่บ้านคนจัณฑาล แล้วต่างพร้อมใจกันอภิเษกเจ้าชายจันทกุมารขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินแทน

เจ้าชายจันทกุมารไม่สามารถขัดมติของมหาชนได้ พระองค์จำใจให้พระบิดาถูกเนรเทศและจำใจรับราชสมบัติ

หลังจากทรงจัดการปกครองบ้านเมืองเรียบร้อยแล้ว พระองค์ก็เสด็จออกไปเยี่ยมพระบิดาเนืองๆ ทรงสั่งให้เจ้าหน้าที่ดูแลและจัดหาสิ่งที่พระบิดาต้องการมาให้

เมืองปุปผวดีกลับเข้าสู่ภาวะปกติอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนแจ่มใส เบิกบาน ฝูงนกกาก็พากันจับอยู่ตามต้นไม้อย่างสุขสงบ ไม่ต้องตกใจกับเสียงร่ำไห้ของชาวเมืองอีกต่อไป

ชาดกเรื่องนี้ให้คติว่า

ความโลภ

แม้จะเป็นความโลภอยากทำความดี

บางทีอาจทำให้คนมืดบอดได้

พระชาติที่ ๗
เสวยพระชาติเป็นพระจันทกุมาร

๑. เจ้าชายผู้ยุติธรรม
๒. ปุโรหิตแค้น
๓. บูชายัญ
๔. คำเตือน
๕. คำวิงวอน ครั้งที่ ๑
๖. กลับคำ ครั้งที่ ๒
๗. ครั้งที่ ๓
๘. ครั้งที่ ๔
๙. เสียงคร่ำครวญของชาววัง
๑๐. เสียงคร่ำครวญของชาวเมือง
๑๑. วอนอีกครั้ง
๑๒. น้ำใจลูกสะใภ้
๑๓. พระอินทร์มาช่วย
๑๔. ฝันร้ายกลายดี

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
เป็นโอวาทที่ท่านพุทธทาสมอบไว้ให้แก่ทุกคน
เพื่อให้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน
และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ยุวชน

หนังสือในโครงการ
ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก
ชุดทศบารมีนี้ มี ๑๐ เล่ม คือ

๑. พระเตมีย์
๒. พระมหาชนก
๓. พระสุวรรณสาม
๔. พระเนมิราช
๕. พระมโหสถ
๖. พระภูริทัต
๗. พระจันทกุมาร
๘. พระนารทพรหม
๙. พระวิฑูรบัณฑิต
๑๐. พระเวสสันดร

เรื่อง/เรียบเรียง อาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ
ภาพประกอบ ไพบูลย์ อินทรศรี
เพิ่มสีสัน อภิชาติ แจ่มจันทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

974-453-773-6

